

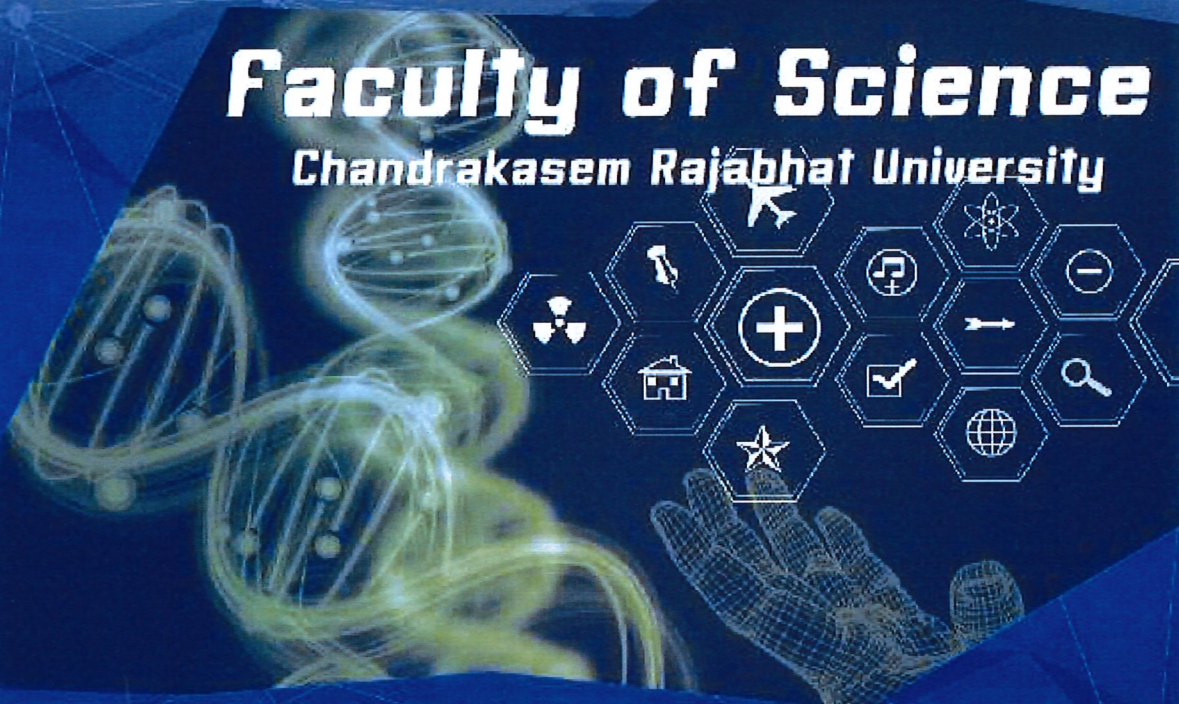
CRU

Proceedings of NCST-CRU 2nd 2019

National Conference on Science and Technology

Faculty of Science Chandrakasem Rajabhat University

การจัดการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมครั้งที่ 2

(The 2nd CRU-National Conference on Science and Technology: NCST-CRU 2nd 2019)

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

6 มิถุนายน 2562

คณะผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

1	รศ.ดร. สมชาย ปราการเจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2	ดร. ธงจุฑา สุวรรณประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
3	ดร. สุกานดา ไชยยง	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
4	ผศ.ดร. อเนก เทียนบุชา	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
5	ผศ. ภาวิต ยอดเพชร	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
6	ดร. สิริทิพ วะสินรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
7	ดร. ภัทรดนัย สุขพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
8	ดร. ติภูรัฐชัย จันทรคณา	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
9	ผศ.ดร. จรัล รัตนโชตินันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
10	อ. ภัทรารุช บุญประคอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
11	ดร. วิจิตร จารุโณประถัมภ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
12	ดร. ภาคภูมิ มุกดาสนิท	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
13	อ. นิยม สุทธหลวง	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
14	ดร. ไพโรจน์ สมุทร์ักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
15	ดร. ชลิต กังวาราวุฒิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
16	อ. ปภาดา นาวากาญจน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
17	ผศ. รวิินทร์ ไชยสิทธิพร	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
18	ดร. ศิริลักษณ์ สุรินทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
19	ผศ.ดร. ชนะ ปรีชา	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
20	ผศ.ดร. บริบูรณ์ ศรีมาชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
21	อ. มานพ ภูสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
22	ผศ.ดร. ดวงพร กาศาสมบัติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
23	ดร. ไตรทศ นามปิติพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
24	ดร. กฤติยา ศรีบุญเพ็ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
25	ผศ.ดร. จันทรรัตน์ กิ่งแสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

26	ดร. เฟลินพิศ ยะสินธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
27	อ. ชัยศิริ สนิทพลกลาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
28	ดร. นภาพันธ์ โชคอำนวยพร	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
29	ดร. ศิริลักษณ์ สุรินทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความจากสถาบันภายนอก

1	พลเรือตรี กัตัญญู ศรีตั้งนันท์	กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ
2	รศ. ดร. สาโรช พูลเทพ	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
3	ผศ.เสาวลี แก้วช่วย	มหาวิทยาลัยมหิดล
4	รศ.ดร.สยาม อรุณศรีมรกต	มหาวิทยาลัยมหิดล
5	รศ.ดร.ภูมินท์ กิระวานิช	มหาวิทยาลัยมหิดล
6	ผศ.ดร.โชคศักดิ์ ธรรมบุษดี	มหาวิทยาลัยมหิดล
7	รศ.ดร.มนตรี มาลีวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
8	รศ.ดร.ภัทรวรรณ จีระพัฒนธรร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
9	ผศ.ชนกนาล ชูพยัคฆ์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
10	ผศ. ดร. เปรมพร เขมาวุฒิ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
11	รศ.ธวัชชัย งามสันติวงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
12	ดร.สันติ เชื้อเตื้อ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
13	รศ. สุชาดา รัตนคงเนตร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
14	รศ.ดร.พงศธร ชมทอง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
15	ผศ. ดร.วีรพล จิระจรีต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
16	ดร.ณรงค์ โพธิ	กระทรวงศึกษาธิการ-เขตการศึกษา 4
17	ดร.อายุธ เรื่องทอง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
18	อ.ณัฐพงศ์ เหลืองนฤตม	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
19	อ.บุญชม สุดจิตต์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
20	ผศ.ดร.ธนชัยศ จำปาหอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
21	ดร.ชูเกียรติ ผุดพรมราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
22	ผศ.วิบูลย์ สุรัสวดี	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
23	ดร.ภัทราวุฒิ แสงศิริ	NECTEC

- 24 ดร.นิรุจน์ พองาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
25 ดร.ธนรักษ์ ลิ้มจิตสมบูรณ์ บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด

สาขาบริหารธุรกิจ-สารสนเทศ
ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ
ภายใน

- 1 ดร.ลวัฒน์ มุกดาสนิท มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2 ผศ.ดร.สิทธิ วงศ์ทองคำ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ
ภายนอก

- 1 รศ.ดร.เมธินี วงศ์วานิช รัชมภาภรณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2 รศ.มุกดา ศรียงค์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3 ผศ.ดร. ณัฏธรงค์ จัตุรัส มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4 อ.ณัฐพัชร์ นวลมณีฐิติ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
5 ผศ.ดร.จรัญญา ปานเจริญ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
6 ดร.ธัญพร ดอกไม้ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
7 อ.สุภัคศิริ ปรากฏาเจริญ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
8 อ.มรรยาท ลิ้มโอฬารสุขสกุล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

สาขาการเทคโนโลยีการศึกษา
ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ
ภายใน

1	ดร.ศุภรางค์ เรืองวานิช
ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ
ภายนอก	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
1	รศ.พัลลภ พิริยะสุรวงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2	รศ.ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
3	รศ.ดร.ปณิตา วรรณพิรุณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
4	อ.กนกรัตน์ จิรสังจานุกูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
5	ดร.ฉันททิพย์ สีสิตธรรม	วิทยาลัยอาชีวະธนบุรี

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

Approaches to Cultural tourism Development in Muang District, Uthaithani Province.

สุกัญญา วงศ์เจริญชัยกุล¹ ภฤศญา ปิยนุสรณ์²

¹คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร; sukanya.wongchar@gmail.com

²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร; phrutsaya@ms.su.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 2. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยเทคนิควิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในส่วนของประชากรและกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่บุคลากรของรัฐและองค์การภาคเอกชน

ผลการศึกษาพบว่า 1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่ วัดสังกัสรัตนคีรี (วัดเขาสะแกกรัง), วัดจันทาราม (วัดท่าซุง), วัดอุโปสถาราม (วัดโบสถ์), แม่น้ำสะแกกรัง วิถีชีวิตชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง, แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เกาะเทโพ, กิจกรรมถนนคนเดินตรอกโรงยา คงความเป็นเอกลักษณ์ สะท้อนเห็นถึงวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ทั้งนี้สามารถธำรงรักษาความดั้งเดิมได้เป็นอย่างดี 2. ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี เกิดจากการเศรษฐกิจเติบโตอย่างช้าๆ เนื่องจากรายได้ในชุมชนน้อย เป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองรอง ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือในการสร้างจุดสนใจ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายและจริงจัง ขาดการสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนด้านการศึกษาที่ถูกต้องในการใช้เทคโนโลยี พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลุ่ม อยู่ติดแม่น้ำสายหลักๆ มีความเสี่ยงต่อภัยธรรมชาติ คนรุ่นใหม่ไม่มาสัมผัสวัฒนธรรมท้องถิ่น 3. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พัฒนาให้เป็นเมืองที่รักษาความเป็นมรดกของท้องถิ่นไว้ ส่งเสริมงานประเพณีที่ขึ้นชื่อของแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นเอกลักษณ์ของอำเภอจนถึงจังหวัดเพื่อสร้างจุดสนใจ ช่วยกันสร้างวัฒนธรรมที่มีอยู่แต่เดิมให้มีความโดดเด่นเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลายเข้าถึงง่ายโดยการร่วมมือทั้งภาครัฐองค์การภาคเอกชนและคนในท้องถิ่น ส่งเสริมสินค้า OTOP เป็นสินค้าหลักเพื่อเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สมบูรณ์และยั่งยืน

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

Abstract

The objective of this research were 1. To study the cultural tourist attractions in Capital District, Uthai Thani Province; 2. To study the problems and obstacles of cultural tourism in Capital District, Uthai Thani Province; and 3. To find ways to develop cultural tourism in Capital District, Uthai Thani Province. This research is a qualitative research by using in-depth interview techniques from the population and the sample groups from the study government personnel and private organizations.

The result of the study showed that 1. The important cultural tourist attractions in Capital District, Uthai Thani Province are Sangkas Ratanakiri Temple (Khao Sakae Krang Temple), Chantaram Temple (Tha Sung Temple), Uposatharam Temple (Wat Bot), Sakae Krang River, the way of life of the raft people in the Sakae Krang River Basin, Koh Te Pho Natural Attractions, and walking street activities in the Rong Ya alley which is unique that reflect the way of life of local people. It can maintain the original well. 2. The problems and obstacles of cultural tourism in Capital District, Uthai Thani Province are caused by economic slow growth because people in the community have low income. It is a secondary city attraction. They are not supported by relevant agencies in helping to create a point of interest. They do not have a variety of public relations. They lack support from relevant agencies, both public and private, in the term of providing the right knowledge in using technology. Most areas are lowland areas adjacent to the main river. This area is vulnerable to natural disasters. The new generation does not inherit the local culture. 3. In the term of the ways to develop cultural tourism in Capital District, Uthai Thani Province, this city will be developed to be a city that maintains local heritage. It promotes the tradition of famous tourist attractions to be unique in the district and province in order to create a point of interest. We must help each other to create a culture that has existed to be outstanding and desired by tourists. Increase the public relations channels to be more widespread and easily accessible by cooperating both government and private organizations and local people. Promote OTOP products to be the main product for cultural tourism that is complete and sustainable.

Keyword: Cultural tourism, Muang District, Uthai Thani Province.

1. บทนำ

ปัจจุบันกระแสการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย การส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์อันสวยงาม การรักษามรดกวัฒนธรรม ประเพณีของแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศไทยและในปี 2561 ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กำหนดให้เป็นปีท่องเที่ยววิถีไทย เก๋ไก๋อย่างยั่งยืน เพื่อเป็นการเน้นย้ำให้การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เกื้อหนุนในส่วนของเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความมั่นคง รวมไปถึงการต่างประเทศ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันของทุกภาคส่วนเพื่อนำไปสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพที่เจริญเติบโตบนพื้นฐานของความเป็นไทยโดยนำรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน[1]

จังหวัดอุทัยธานีเป็นเมืองที่มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจอย่างยิ่งในส่วนการรักษาและดำรงไว้ซึ่ง

สภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนในท้องถิ่นแต่ทั้งนี้ยังไม่มีมีการส่งเสริมหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ให้เป็นที่รู้จักเท่าที่ควรทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการวิจัยในเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี เพื่อให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อให้ได้ผลของการศึกษาเป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานีนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา 1. เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 2. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบ

เจาะจงออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เจ้าหน้าที่บุคลากรของรัฐและองค์การภาคเอกชนจำนวน 19 ราย โดยสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยว[2]แนวคิดเรื่องการจัดการการท่องเที่ยว[3] แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม[4] แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการพัฒนา[5] แนวคิดเรื่องการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก[6] เป็นต้น ทั้งนี้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นเกิดจากความสนใจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของแต่ละถิ่นที่อยู่อาศัย ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนี้จะก่อให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้เจริญงอกงาม วิถีชีวิตและพฤติกรรมแต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์หรือคงรูปแบบเดิม และคนในชุมชนสร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน

2. วิธีดำเนินการศึกษา

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประวัติ ความเป็นมา ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยว ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนท้องถิ่นตลอดจนถึงการคมนาคมขนส่ง และการประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ขั้นตอนที่ 2 คือ การเก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่จริง โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ 1. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สำหรับเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐและเอกชน โดยการจัดทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขออนุญาตในการนัดหมายเข้าสัมภาษณ์จัดบันทึกข้อมูล และบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ ซึ่งเนื้อหาการสัมภาษณ์จะครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ระบุอยู่ในเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล 2. การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ สำหรับประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในพื้นที่สำรวจ โดยเน้นการพูดคุย โดยไม่ต้องมีการเตรียมการมากนักเพียงแต่เตรียมจุดประสงค์ของการสัมภาษณ์และคำถามไว้ล่วงหน้าเท่านั้น ซึ่งเนื้อหาการสัมภาษณ์จะครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ระบุอยู่ในเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกตามสถานที่ท่องเที่ยวดังต่อไปนี้ วัดสังกัสรัตนคีรี (วัดเขาสะแกกรัง) และเขาสะแกกรัง ที่อยู่ : ตำบล บ้านน้ำซึม อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี วัดจันทาราม (วัดท่าซุง) ที่อยู่ : ตำบล บ้านน้ำซึม อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี วัดอุโปสถาราม

(วัดโบสถ์) ที่อยู่ : ตำบล สะแกกรัง อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี แม่น้ำสะแกกรัง วิถีชีวิตชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ที่อยู่ : ตำบล สะแกกรัง อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เกษะเทโพ ที่อยู่ : ตำบล เกษะเทโพ อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี กิจกรรมถนนคนเดินตรอกโรงยา ที่อยู่ : ตำบล อุทัยใหม่ อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์จากกลุ่มเป้าหมาย 4 กลุ่ม ได้แก่ เจ้าหน้าที่บุคลากรของรัฐ องค์กรภาคเอกชน ประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้ในแต่ละกลุ่มเป้าหมายจะถูกนำมาเชื่อมโยงเพื่อวิเคราะห์ ประมวลผลว่ามีความสอดคล้องหรือมีความขัดแย้งกันทั้งภายในและภายนอกของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ ถ้ามีข้อมูลใดที่มีการขัดแย้งกันทางผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์เพิ่มเติมถึงประเด็นดังกล่าว เพื่อให้ได้ถึงความถูกต้องของข้อมูลให้ได้มากที่สุด และนำมาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน (SWOT) โดยข้อคำถามหลัก คือ 1. ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

1.1 แหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

1.2 สภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี มีความแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวของสถานที่อื่นอย่างไร

1.3 ความสะดวกสบายในการเดินทางท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

1.4 ความร่วมมือของชุมชนท้องถิ่นต่อแหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

1.5 การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

2. ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี เป็นอย่างไร

3. ท่านมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาพัฒนาการท่องเที่ยวท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

3. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รายละเอียดจากบทสัมภาษณ์ ดังปรากฏบทสัมภาษณ์ตามประเด็นความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่บุคลากรของรัฐต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 1. แหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่า ภายในอำเภอเมืองมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายตั้งแต่ สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถาน อาทิเช่น วัดท่าซุง วัดโบสถ์ วัดสังกัสรัตนคีรี แต่ละสถานที่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่นั้นๆ ไว้อย่างไม่เสื่อมคลาย ทั้งที่สถานที่ต่างๆ ได้มีการบูรณะซ่อมแซมแต่ก็ยังคงความงามไว้เหมือนเดิม สถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น ประเพณีตักบาตรเทโว ของวัดสังกัสรัตนคีรี ที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมากของจังหวัด สถานที่ท่องเที่ยวเกี่ยวกับธรรมชาติที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของชุมชนหรือคนในท้องถิ่น อาทิเช่น ตลาดริมน้ำยามเช้า เส้นทางปั่นจักรยานท่องเที่ยวธรรมชาติตำบลเกาะเทโพ ถนนคนเดินยามเย็นตรอกโรงยา อีกทั้งยังมีการพัฒนาหมู่บ้านต่างๆ ให้เข้าร่วมโครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP เพื่อส่งเสริมให้คนในชุมชนมีรายได้และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอีกด้วย 2. สภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี มีความแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวของสถานที่อื่นอย่างไร พบว่า อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี มีความแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวของสถานที่อื่น คือ มีเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริง โดยมีความลงตัวของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีชื่อเสียงติดตลาดไม่ว่าจะเป็นวัดต่างๆ วิถีชีวิตชาวแพริมแม่น้ำสะแกกรัง กิจกรรมธรรมชาติประเพณีที่ติดตลาด นอกจากนี้ สถานที่ท่องเที่ยวอยู่ใกล้กรุงเทพ การคมนาคมสะดวกเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวที่จะสนใจเมืองรอง เน้นการพักผ่อนหรือการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสถานที่นั้นๆ วิถีชีวิตของคนในพื้นที่เป็นสำคัญ 3. ความสะดวกสบายในการเดินทางท่องเที่ยว พบว่า การคมนาคมไม่มีปัญหา การเดินทางสะดวกถนนหนทางดี แต่ถ้าเป็นรถสาธารณะจะน้อย ในตลาดส่วนใหญ่เป็นรถสองแถว รถรับจ้างไม่ค่อยมี แต่โดยรวมด้านการบริการเพียงพอสำหรับเขตอำเภอเมือง ตำบลใกล้เคียง และการบริการที่เป็นกันเองส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีความประทับใจ นอกจากนี้รีสอร์ทต่างๆ ที่ราคาไม่สูงจำนวนมาก สะอาด และมีความเป็นกันเองในการบริการ 4. ความร่วมมือของชุมชนท้องถิ่นต่อแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ใช้ประชาชนเป็นตัวขับเคลื่อน โดยต้องการที่จะธำรงความเป็นวิถีชีวิตของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานีไว้ และได้รับการสนับสนุนและร่วมมือจากภาครัฐที่จัดตั้ง

โครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี[7] เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง โดยการใช้ประโยชน์จากพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพิ่มรายได้และส่งเสริมอาชีพ ที่ส่งผลได้ชัดเจนคือ อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานีได้ขึ้นชื่อว่าเป็นเมืองที่คนในชุมชนมีความเป็นกันเองต่อนักท่องเที่ยว ทำให้ภาพลักษณ์โดยรวมของจังหวัดอุทัยธานีมีการประชาสัมพันธ์ไปอย่างแพร่หลาย และเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละอำเภอของจังหวัดอุทัยธานีมีความหลากหลายเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอีกด้วย 5. การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่า ในขณะนี้เน้นการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโซเชียลเป็นส่วนใหญ่ เพราะสมัยนี้เทคโนโลยีผ่านอินเทอร์เน็ตไม่ได้ใช้ต้นทุนสูงและสามารถตอบโต้ผู้ใช้งานได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังสามารถอธิบายถึงความลงตัวของแต่ละแหล่งท่องเที่ยวแบบหลากหลาย ซึ่งตรงนี้เป็นมนต์เสน่ห์ตัวหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวอุทัยธานีเพิ่มขึ้นๆ และยังมีการเข้าร่วมโครงการต่างๆ ในการประชาสัมพันธ์มากขึ้น เช่น การออกบูทเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง หรือของดีของอำเภอเมือง อุทัยธานี เพื่อเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์อีกด้วย 6. ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี เป็นอย่างไรพบว่า เป็นเมืองรองหรือเป็นเมืองปิดยังไม่มีความรู้จักเท่าไร และทั้งบางคนไม่รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวรวมไปถึงการตลาดโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและชัดเจน คนในชุมชนยังคงความเป็นธรรมชาติทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจในการที่จะช่วยกันประชาสัมพันธ์ อีกทั้งสภาพพื้นที่ของอำเภอเมืองอุทัยธานี ส่วนใหญ่เป็นที่ลุ่มน้ำ ติดกับแม่น้ำสายหลักเป็นสำคัญ บางตำบลเป็นเกาะทำให้ฤดูฝนมีโอกาสมากที่น้ำท่วม ทำให้ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง 7. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่า ต้องการให้อำเภอเมืองอุทัยธานีเป็นเมืองที่รักษาความเป็นมรดกของตัวเองไว้ ยังคงความเป็นดั้งเดิมของตนเองไว้ ไม่ต้องการความทันสมัยแต่ก็ไม่ล่าหลัง และพยายามจะพัฒนาเป็นการท่องเที่ยวที่คงทนหรือยั่งยืนเพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ของเมืองอุทัยไว้อย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รายละเอียดจากบทสัมภาษณ์ ดังปรากฏบทสัมภาษณ์ตามประเด็นความคิดเห็นของกลุ่มองค์การภาคเอกชนต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายใน

อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 1. แหล่งท่องเที่ยวภายใน อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่า แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับวัด เน้นการคงความเป็นเอกลักษณ์ที่ยังคงเดิม ทั้งที่มีการบูรณะซ่อมแซม อาทิ วัดสังกัสรัตนคีรี, วัดอุโบสถาราม แหล่งท่องเที่ยวที่เน้นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน เช่น ตลาดเช้าริมแม่น้ำสะแกกรัง เรือนแพของคนในชุมชนที่อยู่ริมน้ำ ถนนคนเดินตรอกโรงยา แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ตาบลเกาะเทโพ ที่เริ่มมีการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบใหม่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ส่งผลให้เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายสามารถตอบ โจทย์ของนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นกลุ่ม ผู้สูงอายุ ครอบครัว หรือแม้แต่วัยรุ่น 2. สภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม ภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี มีความแตกต่างจาก แหล่งท่องเที่ยวของสถานที่อื่นอย่างไร พบว่าแต่ละแหล่งท่องเที่ยว นั้น มีความเป็นเอกลักษณ์ที่นำมาเป็นจุดเด่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวอย่างลงตัว และการดึงจุดเด่นนั้นๆออกมาทำให้เมืองนี้ เกิดมนต์เสน่ห์ที่ไม่เหมือนใคร ใครได้ลองมาสัมผัสแล้วก็ต้องกลับมาอีก บางแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้ชูความเป็นสมัยใหม่ที่จับต้องได้ แต่เน้นไปในด้านการทำอย่างไรให้แหล่งท่องเที่ยวของนั้นๆ ยังคงเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว นั้น โดยไม่ทำลายสิ่งที่มีอยู่มากที่สุด นั่นเองทำให้แหล่งท่องเที่ยว ในอำเภอเมืองอุทัยธานี แตกต่างจากที่อื่นอย่างสิ้นเชิง 3. ความสะดวกสบายในการเดินทางท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่าครอบคลุมตั้งแต่ การเดินทาง การบริการ ที่พัก ร้านอาหาร ความใส่ใจของชุมชน ซึ่งมันอาจจะไม่ได้ดีไปทั้งหมด แต่ก็สามารถเห็นภาพชัดได้ว่าคนในชุมชนต้องการที่จะดูแลหรือบริการให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวได้มีความรู้สึกประทับใจต่อการท่องเที่ยว ในครั้งนี้ ถนนหนทาง ร้านอาหาร อาจจะซับซ้อนแต่ก็ไม่ยากที่จะเดินทางหรือกล่าวได้ว่า ไม่ได้เป็นอุปสรรคที่ใหญ่ที่ทำให้ส่งผลให้เกิดความไม่ประทับใจ อาจจะส่งผลให้นักท่องเที่ยว ได้สัมผัสกับคนในชุมชนมากขึ้น 4. ความร่วมมือของชุมชนท้องถิ่นต่อแหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่าชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมค่อนข้างดี อาจจะขาดความรู้ความเข้าใจ แต่ถือเป็นมนต์เสน่ห์หรือเป็นจุดขายของแหล่งท่องเที่ยว นั้นๆ ภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามาร่วมปลูกฝังให้คนในชุมชนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นว่าจะช่วย

พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ อย่างไรให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ในระยะยาว 5. การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่ามีค่อนข้างน้อย แต่ก็ดีขึ้นมากกว่าสมัยก่อน และยังมีการพยายามประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นโดนการรวมตัวของหน่วยงานหลายภาคส่วนตลอดจนคนในชุมชนเอง โดยเน้นการใช้สื่อออนไลน์เป็นตัวหลักดัน เนื่องจากสื่อชนิดนี้เข้าถึงได้ง่าย หน่วยงานต่างๆสามารถจัดทำได้ แต่ก็ยังคงการประชาสัมพันธ์แบบเดิมคือ การทำป้ายประกาศต่างๆ เพื่อเจาะกลุ่มบางกลุ่มที่ไม่ได้ใช้อินเตอร์เน็ต 6. ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี เป็นอย่างไรพบว่าการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ต่อเนื่องของหน่วยงานต่างๆ การแยกกันบริหารจัดการที่ไม่ได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันส่งผลต่อภาพรวม ผู้ประกอบการจากหลายๆภาคส่วนยังไม่ได้มีความคิดไปในทางเดียวกัน แต่เนื่องด้วยตัวอำเภอเมือง อุทัยธานีมีความเป็นเอกลักษณ์และคนในชุมชน รวมถึงผู้ประกอบการเองมีเป้าหมายเดียวกันจึงทำให้สามารถทำมาแก้ไขจุดบกพร่องตรงนี้ได้ 7. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่าควรรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของอำเภอเมืองไว้ อบรมบุคลากรทุกๆ ภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการร้านค้า ที่พัก เจ้าหน้าที่ที่ให้ข้อมูล คำนึงถึงความสะดวกสบายของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ปรับปรุงดูแลแหล่งท่องเที่ยวให้สวยงามแต่คงความเอกลักษณ์ไว้คงเดิม อีกทั้งยังต้องการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อช่วยกันพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สวยงามและยั่งยืน

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รายละเอียดจากบทสัมภาษณ์ ดังปรากฏบทสัมภาษณ์ตามประเด็นความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนทั่วไปและนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 1. แหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่าแหล่งท่องเที่ยวเป็นวัฒนธรรมของอำเภอเช่น วัด ชุมชนเมืองเก่า แพร่มิมน้ำ และสินค้า OTOP ต่างๆ ที่สะท้อนความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ไม่เหมือนใคร และแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นที่นิยมสำหรับนักท่องเที่ยว 2. สภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี มีความแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวของสถานที่อื่น อย่างไร พบว่า

แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยังคงรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่นั้นๆ สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นวิถีชีวิตของชุมชนที่ยังคงปฏิบัติกันมายาวนานอีกทั้งแต่ละสถานที่ยังมีเรื่องเล่า มีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร 3. ความสะดวกสบายในการเดินทางท่องเที่ยวภายในอำเภอเมืองจังหวัดอุทัยธานี พบว่าการคมนาคมมีการปรับปรุงให้สะดวกสบายขึ้น เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว รวมไปถึงการบริการของผู้ประกอบการร้านอาหาร ร้านขายของฝาก หรือที่พัก เพื่อที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ อีกทั้งส่วนใหญ่ผู้ประกอบการเป็นคนในชุมชนทำให้รู้จักแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างดีและสามารถแนะนำแหล่งท่องเที่ยวได้อีกด้วย 4. ความร่วมมือของชุมชนท้องถิ่นต่อแหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่าความร่วมมือของชุมชนท้องถิ่นต่อแหล่งท่องเที่ยวค่อนข้างดี มีการร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐเพื่อจะพัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยว สินค้า OTOP เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อต่อยอดให้เกิดความน่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยว 5. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่ามีหลากหลายช่องทางเป็นไม่เป็นที่แพร่หลายเนื่องจากมีสิ่งน่าสนใจน้อย ปัจจุบันมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยผ่านพับ และสื่อออนไลน์ที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบันนี้ 6. ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี เป็นอย่างไร พบว่าความไม่หลากหลายและจริงจังในการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง ส่งผลให้ไม่เป็นที่รู้จักของคนในประเทศ มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนน้อยและไม่จี๊ดที่เด่นชัด นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคจากภัยธรรมชาติด้วย 7. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี พบว่าต้องการหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น ส่งเสริมแนวทางการประชาสัมพันธ์ทำอย่างไรให้นักท่องเที่ยวจังหวัดอุทัยธานี เพื่อจะดึงดูดนักท่องเที่ยวไม่ให้มองข้ามจังหวัดเล็กๆ เพราะเมื่อมีนักท่องเที่ยวมากขึ้นส่งผลให้รายได้ของคนในชุมชนเพิ่มมากขึ้นด้วย

4. สรุปผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน (SWOT)[8] พบว่า จุดแข็ง (Strengths) คือ

เอกลักษณ์ของวัด และชุมชนเมืองเก่า ที่บ่งบอกถึงประวัติความเป็นมาของจังหวัดอุทัยธานี มีวัฒนธรรมของแต่ละอำเภอที่เป็นเอกลักษณ์และทำให้นักท่องเที่ยวจังหวัดอุทัยธานี อีกทั้ง คือ ความสงบ ร่มรื่นของต้นไม้ มาพักผ่อนหย่อนใจ มีความปลอดภัย ค่าครองชีพถูก ค่ารถไม่แพง ของกินไม่แพง จุดอ่อน (Weaknesses) คือ ขาดการประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่างๆ ไม่มีการวางแผนการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดอุทัยธานี ไม่ว่าจะเป็นป้ายแนะนำ หรือแผ่นพับ อีกทั้งยังเป็นเมืองรองที่ยังไม่ค่อยมีคนรู้จักว่ามีที่อยู่ที่นิยมตรงไหน นอกจากนี้ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยวด้วย ส่วนโอกาส (Opportunities) คือ สามารถเดินทางได้ง่าย ใช้เวลาจากกรุงเทพฯ ประมาณ 3 ชม ถนนสะดวกสบาย อีกทั้งยังมีท่องเที่ยวที่เป็นรูปแบบเชิงวัฒนธรรมที่หลากหลาย โดยในแต่ละตำบลหรือชุมชนก็จะมีสิ่งที่เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชม นอกจากนี้มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อออนไลน์มากขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก ทำให้คนเริ่มสนใจและเดินทางมาท่องเที่ยว และอุปสรรค (Threats) คือ ขาดการช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัดอุทัยธานี นอกจากนี้ก็ไม่มี การประชาสัมพันธ์ จึงทำให้แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ยังไม่มีการวางแผนการท่องเที่ยวได้ดีเท่าที่ควรจะเป็น

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ปัจจุบันประเทศไทยมีธุรกิจการท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้ประเทศในแต่ละปีเป็นอันดับที่หนึ่ง โดยถ้ารัฐบาลหรือคนในท้องถิ่นช่วยกันสร้างวัฒนธรรมที่มีอยู่แต่เดิมให้มีความโดดเด่นก็จะทำให้เป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว ในจังหวัด อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ได้ไม่ยาก

2. จากการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้านของท้องถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี เล็งเห็นได้ว่าวัฒนธรรมของจังหวัดอุทัยธานีมีประวัติความเป็นมาที่มานาน ซึ่งสามารถสร้างให้เป็นเด่นได้ไม่ยาก ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวภายในจังหวัดได้ แต่ต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประชาสัมพันธ์ โปรโมทให้เป็นที่รู้จัก

เอกสารอ้างอิง

[1] กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา <https://www.mots.go.th/> สืบค้น พ.ย. 2561

- [2] อานนท์ สีดาเพ็ง. (2559). รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแกอล์ฟโดยการประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [3] การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวระยะปีตรึง สตูล และพัทลุง, กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.
- [4] จุฑาภรณ์ ทองเพ็ง. (2554). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธรวรารามวิหารจังหวัดฉะเชิงเทรา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [5] เจตน์สฤษฎี อังศุกาญจนกุล. (2561). ตัวแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวตลาดน้ำชุมชนอย่างยั่งยืนในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- [6] สมคิด บางโม. (2552). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- [7] โครงการ นวัตกรรม วิถี การพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย <http://nawatwithi.com/> สืบค้น พ.ย. 2561
- [8] นุชนารถ โพธิ์น่ม. (2554). แนวทางการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ : กรณีศึกษาเปรียบเทียบสนามมวยราชดำเนินกับสนามมวยแฟร์เท็กเทพประสิทธิ์ พัทยา. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.